

givning, som kan forventes fremsat i indeværende samling.

En række af de bestemmelser, der agtes optaget i dette forslag vil efter deres indhold være i lige grad anvendelige på offentlige og private veje i byerne, selv om de som følge af lovens gyldighedsområde alene skal gælde for offentlige veje. Det gælder således bestemmelser om vejnavne, husnumre, hegn mod vej og om luftledninger. Det foreslås derfor, at disse bestemmelser får tilsvarende anvendelse på private fællesveje i byerne, således at beføjelserne efter nærværende forslag udøves af vejtilsynsmyndigheden.

Til § 47: (udkast § 32).

Da træer m. v. i mange tilfælde kan være til ulempe for færdselen, foreslås det, at de kun må plantes på vejarealet, når tilsynsmyndigheden samtykker deri. Færdselshensyn såvel som vejens istandsættelse kan gøre en fjernelse af bestående træer eller anden beplantning nødvendig, og der foreslås derfor givet tilsynsmyndigheden hjemmel til ud fra de nævnte hensyn at kræve træer m. v. fjernet. Udgifterne ved bortfjernelsen foreslås fordelt mellem grundejerne efter de almindelige regler om fordelingen af istandsættelses- og vedligeholdelsesudgifter, jfr. §§ 57-62.

Bestemmelsen foreslås kun at skulle omfatte veje af klasse I og II, idet veje af klasse III foreslås undtaget på grund af deres særlige sammenhæng med den omgivende bebyggelse, medens færdslen ad de rene landbrugs-, skovbrugs- og gartneriveje ikke skønnes at gøre reglen nødvendig på disse veje.

Til § 48: (udkast § 33).

I henhold til vejbestyrelseslovens §§ 33 og 34 udkræves vejbestyrelsens samtykke til etablering af nye overkørsler og overgange samt vej- og stiltillutninger til bestående offentlig vej ligesom vejbestyrelsens samtykke er nødvendig, hvis de nævnte adgange ønskes benyttet af udstykkede parceller eller af andre ejendomme end de oprindeligt forudsatte. Endvidere udkræves vejbestyrelsens samtykke til ændret anvendelse af bestående overkørsler og vejtilslutninger til offentlig vej, hvis disse er anlagt alene med henblik på jordens landbrugsmæssige drift. Disse bestemmelser giver vejbestyrelsen beføjelse til at afgøre, om et konkret ændring om etablering af en ny adgang eller ændret benyttelse af en bestående adgang ud fra færdselsmæssige hensyn kan imødekommes, og i bekræftende fald, hvilke tekniske vilkår der bør stilles, f. eks. med hensyn til etablering af fri oversigt eller med hensyn til den nærmere placering og udformning af

en overkørsel. Nægtelse af adgang til et areal bør efter disse regler kun ske, hvis de konkrete færdselsmæssige forhold afgørende taler derimod.

Nægtes en sådan tilladelse, kan ejeren ud fra analogien af vejbestyrelseslovens § 37 kræve sit areal overtaget af vejbestyrelsen mod erstatning, såfremt nægtelsen efter taksationsmyndighedernes skøn afskærer ham fra at udnytte det på en efter ejendommens beliggenhed og øvrige beskaffenhed økonomisk rimelig og forsvarlig måde, svarende til den af andre tilgrænsede eller omliggende arealer faktisk stedfindende udnyttelse.

Københavns bygge Lovs § 24, stk. 3, indeholder regler om overkørsler også til private gader og bestemmelser herom findes også i en række vejvedtægter. Da der på tilsvarende måde som for offentlige veje også for så vidt angår private veje er behov for regler, der giver vedkommende kommunale myndighed hjemmel til at bestemme, hvor adgang til den private vej nærmere skal placeres, og til i visse tilfælde at tage stilling til ændret anvendelse af bestående overkørsler, foreslås det i *stk. 1*, at reglerne i vejbestyrelseslovens §§ 33 og 34 skal finde anvendelse på private fællesveje af klasse I-III. Samtidig foreslås der i *stk. 3* givet hjemmel for de lodsejere, der ved en nægtelse af en tilladelse stilles særlig ugunstigt, en tilsvarende adgang til at kræve deres areal overtaget, som i lignende tilfælde tilkommer dem efter vejbestyrelsesloven.

Veje af klasse IV foreslås på grund af deres ringe færdselsmæssige betydning undtaget fra paragrafens bestemmelser.

I de tilfælde, hvor vejudlæg ikke sker efter §§ 23 og flg., men efter andre lovregler, jfr. § 43, vil der normalt samtidig med vejudlægget være truffet bestemmelser om adgangsforholdene. Sådanne bestemmelser må respekteres af vejmyndighederne.

Da der som nævnt skal indhentes tilladelse fra vejbestyrelsen, hvis udstykkede parceller benytter private fællesveje, der indmunder i en offentlig vej, foreslås det i *stk. 2*, at vejtilsynsmyndigheden ved meddelelse af tilladelser i henhold til denne paragraf skal påse, at der foreligger fornøden tilladelse efter vejbestyrelsesloven, herunder også reglerne om adgangsbegrænsning.

Til § 49: (udkast § 34).

Bestemmelsen i *stk. 1* svarer til princippet i § 52, stk. 2, i vejbestyrelsesloven — der kun vedrører de offentlige veje — og i § 27 i Københavns bygge Lov, der omfatter både offentlige og private gader. Bestemmelsen fastsætter, at arealer af private fællesveje af klasse I og II ikke uden vejtilsyns-